

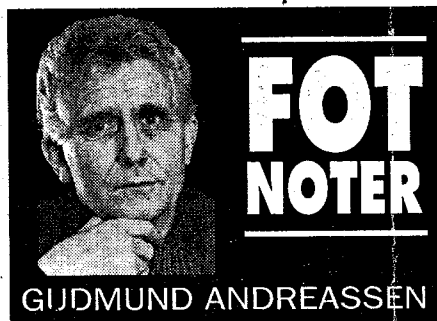
En dikters hus

Nordlandsposten 11. 3. 95

I Skappelsgate 2 i Hamar står det en trebygning, et bolighus i to etasjer. Dette husets skjebne nærer universitetsfolk og andre intellektuelle i USA og flere andre land bekymring for. De har hørt rykter om at huset står for fall, at det skal rives for å gi plass til en ny veitrasé. Ryktene har slått dem med forferdelse. Nå har de slått alarm over Internet. Fra mange kanter av verdens strømmer det inn protester til ordføreren i Hamar.

Hvorfor denne internasjonale stålteien om en gammel trebygning i en norsk småby? Jo, i dette huset bodde en norsk lyriker som i høy alder gikk bort for et års tid siden. Lyrikeren hette Rolf Jacobsen. Han satt i Skappelsgate 2 i Hamar og skrev dikt som gikk rett inn i verdenslitteraturen. Den internasjonale ekspertisen som sender protestbrev til Hamars ordfører, anser ham som en av de største lyrikere i dette århundre.

I levende live hørte vi ham i radio og så ham noen ganger på fjernsyn. Visste vi at han var så stor? Det ante vi nok ikke. Her til lands vet vi mye om våre skiløpere, men mindre om våre diktere. Skiløperne domi-

nerer våre aviser når de gjør det skarpt ute i verden. Akkurat nå befinner to norske forfattere, Erik Fosnes Hansen og Jostein Gaardner, seg på den tyske bestselgerlisten. Begge har de fått enestående omtale i tyske medier. Om dette forteller norske riksaviser i små notiser på de bakerste sidene.

Men noen av oss visste i alle fall at Rolf Jacobsen på forunderlig vis kom til å prege den norske EU-debatten. Han skrev diktet «Annerledeslandet» som, Nei-siden, og spesielt Senterpartiet, tok til inntekt for

sitt EU-syn. Det ironiske var at mannen som skrev diktet, var tilhenger av norsk medlemskap. For Rolf Jacobsen spilte det neppe noen rolle. Hans dikt sto til avbenyttelse for alle og enhver. Og mange benyttet seg av dem. Den gamle dikter fikk en stor menighet blant unge mennesker. De fant så mye av seg selv i hans lyrikk.

Vi foretar oss mye rart i Annerledeslandet. Det har vi alltid gjort. Blant annet har vi anvendt noen av våre middelalderkirker til sauefjøs. Middelalderkirken i Gildeskål ble brukt til å huse sauer ved århundreskiftet. Noen år tidligere hadde bygda fått en ny og vakker trekirke. Den fikk eternitt på veggene på 60-tallet. Nå vil byplanleggere og kommunepolitikere rive Rolf Jacobsens hjem på Hamar. Vi er tradisjonsbevisste, vi følger våre aller sletteste tradisjoner.

Men så protesterer altså utlandet. Utlandet må lure på hva slags folk vi egentlig er som tar så dårlig vare på våre kulturskatter. Antagelig spekulerer utlandet på hvordan disse barbarer i sivilisasjonens utkant har kunnet fostre så fremragende

diktere og andre kunstnere.

Hamar er mektig stolt av sin ishall, kalt «Vikingskipet». Men den slags haller er det mange av i verden. Annen hver småby har en hall av ett eller annet slag. Men absolutt ingen andre byer i verden har Skappelsgate 2. Om denne bygningen skriver den amerikanske litterat Roger Greenwald, tilknyttet Innis College ved University of Toronto, i et brev til Hamars ordfører: «Ta vare på huset der dette står og bør bli stående. Huset med sin beliggenhet, er Hamars største skatt».

Dette får Hamars ordfører og byens øvrige politikere vite fra utlandet. De burde slippe å få kunnskapen derfra. De skulle selv vite det. Men det er en del ting norske kommunepolitikere ikke vet. I Bergen viste de så lite at det var på et hengende hår at ikke Tyskerbryggen ble revet på 50-tallet. Kunnskapen om våre kulturskatter er tydeligvis ikke blitt så mye bedre siden den tid..